

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Origenes

Rothomagi, 1668

Qvartvsdecimvs Tomvs. Vos adoratis, quod nescitis; nos adoramus, quod
scimus, quoniam salus ex Iudaeis est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

ὁ πατήρ * ἄπειρ γὰρ κηρὸς ὁμολογησάμεν ἅν
 καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ἀγγελοὶ ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις
 προσκυνῶσι τὸν πατέρα, τὴν κρηπίδαν τῆς
 ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνῶν τῶν πατέρων, ἕως
 οἱ ἦδη τῆς ἀφ' ἧσ' ὁ ἰσραήλ τοῦ ἱεροσολύμοις
 σαπὲν ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνῶσι τὸν πατέρα,
 ἀλλὰ θέλοντες ἢ οἱ ἐν ἱεροσολύμοις, καὶ ἀφ'
 τῶν ἐν ἱεροσολύμοις συμπεριφερόμενοι τοῖς ἐν
 ἱεροσολύμοις τοῖς Ἰουδαῖοις γινώσκοντες Ἰουδαῖοι,
 ἴσα Ἰουδαῖοις κερδισσόντες * ἱεροσολύμοις δὲ μα
 * τὸν ἰσρ.
 * οὐκ ἔστιν, κηρὸς ἀπειρὸς ἀποδοξάμενοι ὁμοίως ὅ
 καὶ οἱ Ἰουδαῖοι * ὅτι κρηπίδα ἕως ἐν τῷ ὄρει τῆ
 πᾶσι, ἕως ἐν ἱεροσολύμοις πρὸς προσκυνῶν, ἐλ
 θῶσιν τῆς ἕως προσκυνῶν μὲν πρὸς τῆς ἕως
 γρηγορηθῶσιν τῶν πατέρων * ἡ δὲ ὅτι ὅτι εἰρήνη,
 ἕως ἐν ἱεροσολύμοις * προσκυνῶσι τὸν πατέρα,
 ἀλλὰ, ἕως ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνῶσι τὸν
 πατέρα * ἡμεῖς προσκυνῶσι τὸν ὅτι οἶδατε, ἡμεῖς
 προσκυνῶμεν ὅτι οἶδαμεν, ὅτι ἡ σατυρία ἐκ
 τῶν Ἰουδαίων ἐστὶ * τὴν ἡμεῖς, ὅσον ἐπὶ τῆς λέξεως,
 οἱ σατυρία, ὅσον ὅτι ἐπὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ σατυ
 ρίας ἕως ἀπὸ ἐπεσθῆσι. πᾶσι δὲ, ἡμεῖς, ὅσον
 ἐπὶ τῷ ὄρει τῶν Ἰουδαίων. ὅσον δὲ ἐπὶ τῆς ἀλλη
 γορίας, ἕως ὁ λόγος, ἕως οἱ καὶ ἐμὲ μεμεροφω
 ρηθῶσι, τὴν σατυρία ἕως τῶν Ἰουδαίων
 λόγους * ὅτι γὰρ φανερωθῶν τῶν μυστηρίων περ
 ἀφ' ἧσ' ἀφ' ἧσ' τῆς ἕως προσκυνῶν, καὶ τῆς
 ἐπιφανείας τῆς ἕως ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς * ὅσον
 δὲ εἰ μὴ ἰδίως ἕως τῶν ἀποστόλων τῶν ἡ
 τῶν ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἐπιφανείας τῆς ἕως ἡμεῖς, ἀπὸ
 τῶν Ἰουδαίων, ἐπιφανείας, ἀποστόλων. οἷον δὲ ἐπὶ
 τῶν σατυρία, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι,
 ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι; ἀλλὰ ὅτι
 οἶδατε ὅτι οἱ ἐπεσθῆσι ὁ προσκυνῶν, ὅτι
 πᾶσι ἐπὶ τῶν ἕως, καὶ ὅτι ἀλλήλα, ἕως ἡμεῖς, ἕ
 * μυστήρια * ὅτι προσκυνῶν τῶν ἀποστόλων,
 μέγιστα ἕως ἐν ἐν κρηπίδα Ἰουδαίων, καὶ τῶν
 λόγους τῶν πνευματικῶν Ἰουδαίων, ὅτι οἶδα
 προσκυνῶν * πολὺ δὲ ἐπὶ τῶν ἕως τῶν ἕως τῶν
 ἕως ἀποστόλων τῶν ἕως, ἀπὸ τῶν ἐπιφανείας
 πᾶσι κρηπίδας τῶν ἕως ἀποστόλων, καὶ
 ἕως τῶν ἕως ἀπὸ τῶν ἕως καὶ ἕως τῶν
 ἕως, πότερον ποτε γινώσκοντες ἐπὶ, ἡ ἕως, ἡ
 μικτόν * ἡ δὲ ἕως ἕως ἕως τῶν ἕως, τῶν ἕως
 ἕως ἐπιφανείας οἱ ἕως ἀπὸ, ὡς πᾶσι δι
 δάξαντες μὴ δὲ * καὶ ἕως ἕως προσκυνῶν,
 τῶν ἕως ἕως ἀποστόλων, καὶ
 λατρεύοντες ἕως, ἕως ἕως, μὴ τε ἕως ἕως
 ἕως τῶν ἕως, ἐπὶ τῶν καὶ αἰτοὶ μόνον οἶδαμεν
 Πᾶσι II.

A trem. Ut enim (quod , & Iudæi fatebuntur) Angeli Hierosolymis non adorant Patrem, eo quod longe melius Patrem adorent quam Hierosolymis, etiam sic qui affectu id habent, ut pares sint Angelis, neque Hierosolymis Patrem adorabunt, sed longe melius his, qui sunt Hierosolymis: etiam si propter eos, qui Hierosolymis habitant, consuetudinem habent cum Iudæis Hierosolymæ degentibus, facti Iudæi, ut Iudæos lucrifaciant. Sed Hierosolyma mihi confideretur, ut antea ostendimus, atque etiam similiter Iudæi. Quando vero neque in monte hoc, neque Hierosolymis quis adorat, quia venerit jam hora, is filius factus, Patrem cum fiducia adorat: quam ob causam non dictum est, Neque Hierosolymis adorabitis Deum, sed, Neque Hierosolymis adorabitis Patrem.

QUARTVSDECIMVS TOMVS.

Vos adoratis, quod nescitis; nos adoramus, quod scimus, quoniam salus ex Iudæis est.

C PER voculam, Vos, quod ad expositionem attinet, intelliguntur Samaritani; quantum vero ad anagogen, illi qui in scripturis diversa à nobis sentiunt: sic per voculam, Nos, quantum ad propositum, intelliguntur Iudæi; quantum ad allegoriam, ipse Dei Sermo, ipse Dei Filius, & qui in ipsum transformantur, salutem habentes à scriptis Iudaicis: nam manifestatum nunc mysterium manifestum est per scripturas propheticas, & per adventum Domini nostri Iesu Christi. Vide vero annon improprie, & præter consequentiam verborum Heracleon differuerit, exponens illud, Vos, pro eo quod est, vos Iudæi, & Gentiles. Quale autem est, ut ad Samaritidem dicatur, vos Iudæi? vel ad Samaritidem, vos Gentiles? sed profecto nesciunt, qui ab Ecclesiæ decretis dissident, quod adorant, figmentum esse non veritatem; fabulam, non mysteria; at vero qui Creatorem adorant, præsertim juxta Iudæum occultum, & juxta sermones Iudaicos spirituales, novit quod adorant. Sed longe melius est ipsius Heracleonis dicta in medium apponere, quæ ab eo libro sumpsit, qui Prædicatio Petri inscriptus est; insistereque etiam ad ea, disquirentes sit necne genuinus liber, an nothus, an mixtus: quam ob causam libentes hæc differimus; tantum illud notantes, librum ipsum docere, perinde quasi Petrus docuerit non oportere Gentilium more adorare, materialia laudantium, atque ferventium lignis, & lapidibus; neque Iudæorum more Deum colentium; quandoqui-

Dd ij

* τὸν ἰσρ. ἕως

quomodo, inquam, humane Christum ci-
 vibus prædicasset, admirans eum sibi
 omnia quæcunque fecisset renuntiantem,
 nisi particeps facta fuisset aquæ salutaris
 per ea verba, quæ audierat Rebecca fac-
 te, & ipsa hydriam habens super hume-
 ros, antequam Abrahamæ filius finem lo-
 quendi faceret in cogitatione, egr. die-
 batur virgo specie pervenusta: quæ quo-
 niam non periade atque Samaritis hac
 hauriret, descendit ad fontem, & implet
 hydriam, eique ascendenti accurrens
 Abrahamæ filius dixit: Potum prabe mihi
 quæso, nempe pauculum aquæ ex hydria
 tua. Quoniam igitur filius erat Abra-
 ham, contentus fuit vel tantulum aquæ
 ex hydria Rebecca sumere: & festinavit
 Rebecca, & deposuit hydriam super hu-
 meros suos: potum illi præbens, donec
 cessaret à bibendo. Quoniam igitur lau-
 dabilis erat Rebecca hydria, non relin-
 quitur à Rebecca, sed Samaritidis hydria
 relinquitur, hora existente sexta. Hoc
 igitur in loco mulier annunciat Chris-
 tum; in fine vero Evangeliorum, resur-
 rectionem Servatoris enarrat Apostolis
 mulier, ante omnes ipsam conspicata.
 Sed neque huic, tanquam qua renuncia-
 rit perfectionem fidei, gratiæ à Samari-
 tanis habentur dicentibus: Non amplius
 propter loquelam tuam credimus: ipsi enim
 audivimus hunc esse vere Servatorem mun-
 di. Neque illi conceduntur primitiæ tan-
 gendi Christum, dicentem ei: Noli me
 tangere; quia Thomas auditurus erat:
 Affer digitum tuum huc, & vide manus
 meas, & affer manum tuam, & mitte in
 latus meum. Omnia autem erant, quæ
 fecit mulier, consuetudo cum quinque
 viris, & post hos condescensio ad sextum,
 qui legitimus vir non erat; quem
 cum negasset, hydriamque reliquisset,
 honeste in septimum requiescit, [affe-
 rens utilitatem ijs quoque qui iisdem
 dogmatibus imbuti urbem incolebant,
 idest institutionem verborum, quæ non
 recta sanaque sunt, eandem quæ mulier
 erat;] quæ etiam in causa fuit, ut illi è
 civitate exirent, & venirent ad Iesum.
 Magna autem observatione Iesum rogant
 Samaritani in sequentibus, non ut ma-
 neat in civitate, sed apud ipsos, hoc est,
 ut sit in principatu eorum, [animæ par-
 te præstantissima:] nam fortasse nequi-
 bat Iesum in civitate eorum manere, quan-
 doquidem etiam ipsi ex civitate exierant,
 optime facientes, & venerant ad eum.
 Quod autem huiuscemodi quadam Evan-
 gelista accuratissime ad sensum anagogi-
 cum, hoc est ad sublimiorem intelligen-
 tiam, ex his verbis dijudicandum est.

Gen. 24.
45. 46.

Ioh. 4. 42

Ioh. 20. 17,
27.

He. à For-
 raris præ-
 termissa, à
 Perizonia
 supplimen-
 tum.

Αφιλονεικίαν τῶν ἑσθίων τοῖς πολιτοῖς ἐκέρουσι,
 θαυμάζοντα αὐτὸν ἀπαγγέλλοντα πρῶτα ἃ ἐπί-
 στον, εἰ μὴ μετακλιθεὶς δι' ὧν ἦκουε τῆς σωτηρίας
 ὑδατος; ῥεβέκκα μόντοι καὶ αὐτὴ ὑδρίαν ἔχου-
 σα ἐπὶ τῆς ὤμων, ἁρῆν σωτικέσσι χαλδόντα ἐν
 τῇ Σαμαρεία τὸν παῖδα τῆς ἀβραάμ, ἐξέπο-
 ρεύετο χαλὴ τῆ ἐλπίς κερδάνος. ἥτις ἐπίστω ἔχ-
 ομοίως ἠντιλὴ τῆ σαμάρειδι, καὶ ἄλλῃ ἐπὶ τῆ
 πηγῆ καὶ πληροῖ τὴν ὑδρίαν. * ἀνάστασις τῆ * χ. ο. κ.
 αὐτῆ ἐπιβέβη εἰς σωσάτησον ὃ τῆ ἀβραάμ ^{β. κ. ι.}
 παῖς, ἢ ἵπτε. πῶσον με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς
 ὑδρίας σου. ἐπὶ γὰρ παῖς ἦν τῆ ἀβραάμ ἠγά-
 πα καὶ μικρὸ ὕδατος ἀπὸ τῆς ὑδρίας ῥεβέκ-
 κας λαβὴν. καὶ ἔσποδον ἡ ῥεβέκκα, καὶ καθή-
 λε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ ἐπό-
 ποιον αὐτὸν, ἕως ἐπαύσατο πίνων. ἐπίστω δὲ
 ἦν ἐπαμειβῆ ἡ τῆς ῥεβέκκας ὑδρία, ἢ χαταλί-
 πεται ἀπ' αὐτῆς, ἢ ὃ τῆς σαμάρειδος, ἕστα
 ἄρα ἐκτῆ, ἀφίεσθαι. ἐστὶ δὲ ἡδὲ τοῖς σα-
 μάρειταις ζωὴ διαγγελίᾳ τῆς ἐν ἑσθίων, ἐπὶ
 τῆς ὃ τῆς διαγγελίᾳ, ἢ τὴν αἰάσασιν τῆς σω-
 τηρίας τῆς σωσάτης ἢ σωεσ πάντων αὐτῶν δια-
 σωμένη ζωὴ διηγῆται. ἀλλ' ἦτο αὐτὴ ὡς ὃ τῆ
 λῆον τῆς πίστεως διαγγελισαμένη διασερῆσαι
 ἡσπὸ τῆς σαμάρειτῆς λαγόντων. οὐκ ἐπὶ ἀφ' ἧ
 λῆσαι σε πισθίωσιν. αὐτοὶ γὰρ ἀκηκάρου,
 καὶ οἶδαμεν ὅτι ἐπὶ τῆς ἀληθείας ὃ σωτῆρ τῆ
 χύσμου. ἐκείνη τε τὴν ἀπὸ τῆς τῆς ἀφῆς τῆ
 ἑσθίων ἢ πισθίωσιν, λέγοντος αὐτῆ. μὴ μὴ
 ἀπῆ. ἔμαλλε γὰρ θαυμαστὴ ἀκλήν. φέρε δὲ δι-
 κτυλὸν σε ἄθε, καὶ ἴδε πᾶς χύσμος μὴ, καὶ φέ-
 ρε τὴν χύσρα σε, καὶ βάλτε εἰς τὴν πηδύρα
 μου. πάντα ὃ ἦν ἃ ἐπίσθον ἢ ζωὴ, ἢ σωεσ
 τῆς εἰ ἀδρας κοινωτία, ἢ μετ' ἐκείνης ἢ σωεσ
 τῶν ἐκ τῶν ἢ γνήσιον ἀδρα συστατάσας, ὄντι-
 να σωσάτην, καὶ τὴν ὑδρίαν κατὰ λιπὸν,
 ἔβδωμον σιμωνὸς ἀπαπαύσαι, σωεσθῆσασα τὴν
 ἀφῆσαι καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς σωεσθῆσων αὐτῆ δό-
 μάτων οἰκοσι πόλιν, τὴν οἰκοδομῆν τῆς ἢ χ
 ὑμῶν λόγον, τὴν αὐτῆ τῆ ζωακί. οἷς ἐπὶ
 ἀπῆ τῆς ἐξῆσθῆ τῆς πόλεως, ἢ ὄλθῆ σωεσ
 τῶν ἰησοῦ. πάντα δὲ σωεσθῆσθῆσων ἐν τῆς
 ἐξῆς οἱ σαμάρηται ἐρωτῶσι δὲ ἰησοῦ, ἢ χ ἵνα
 μείνη ἐν τῆ πόλῃ, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῖς, τῶ τῆσιν
 ἵνα γνήσθαι ἐσ τὰ ἠγαμονικῶ αὐτοῖς. ὅσα γὰρ
 οὐκ ἦν δυνατὸν μείναι αὐτῶ ἐν τῆ πόλῃ αὐτῶν,
 ἐπίστω καὶ αὐτοὶ ἐξῆσθῆσθον θηποιόντες ἐκ τῆς
 πόλεως, καὶ ἠρῆσθῶ σωεσ αὐτῶν. ὅτι δὲ δια-
 τάσασα δηλῆται ἀκριβέστατα, εἰς τῆς * σωα * χ * κ.
 ζωακί ἀφορμας ἡμῶν διδόντος τῆ διαγγελίᾳ ^{β. κ. ι.}

χ. κ.

ἐκ τῆς κατακριθείσης· ἀπέπεσον μὲν γάρ γε-
 σάται· ἐξήλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο
 πρὸς αὐτὸν. καὶ μετ' ὀλίγα· ἐκ τῆς πόλεως
 ἐκείνης πολλοὶ ἔπιςθυσάντες αὐτὸν ἦσαν σαμα-
 ριτῶν ἀφ' ὧν λόγον τῆς γυναικὸς μύθου τῆς
 ὅτι, εἶπε μοι πάντα ἃ ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλθον
 πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαριτῆται, ἤρσαν αὐτὸν μῆνας
 πρὸ αὐτῶν· ἐκ τῆς πόλεως ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν,
 ἔδούλευον ἡλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαριτῆται, ἐπὶ ὄντα πρὸς τῆ
 πηγή τῆς ἰακώβ· ἢ γὰρ φαίνεται κεκλιμένος ἐκείθεν· ἢ
 ἐπὶ ἤρσαν αὐτὸν μῆνας πρὸ αὐτῶν· ἢ γάρ γε-
 σάται ἢ μῆνας τῶν ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν,
 ἀλλ' ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς
 ἐξῆς ἐκείνη· μὲν γὰρ πρὸς δύο ἡμέρας ἐξῆλθον
 ἐκ τῆς πόλεως, ἀλλὰ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ὅσον γὰρ
 ἔστι τὸ ποταμὸν, πᾶσα ἡ οἰκονομία τῆς ἀφελείας τῆς
 σαμαριτῶν πρὸς τὴν πηγήν τῆς ἰακώβ· ὅ
 ἢ ἠεκαλίον τῆς ὑδρίας τῆς δεκτικῆς ζωῆς ἠεκα-
 λιμῶν τῆς ἰακώβ, καὶ ἐννοίαν, καὶ τὴν διωμά-
 μωσ τῆς πρὸς τὴν σωτήρα, ἢ πᾶσα κατὰ τὴν πόλιν,
 φησὶ, πρὸ αὐτῶν, τῆς τῆς ἡγουσας πρὸς τὴν
 σωτήρα τὸ τοῦτον οὐδὲν, ἐπὶ ἢ ἐκλήθη λαβὴν ὅ
 ζῶν ὕδωρ, ἠεκαλίον εἰς τὸν κόσμον διαβηλι-
 ζομένη τῆς κλήσεως τῆς ζωῆς πρὸς τὴν ἰακώβ· ἢ γὰρ
 τὴν πρὸς τὸν πνεύματος καὶ ἠεκαλίον τῆς πρὸς τὸν
 ἡγουσας ἢ ἡγουσας τῆς σωτήρα· κατὰ τὴν πόλιν
 ἠεκαλίον τῆς σωτήρα· πᾶσα ἢ καὶ οὐκ ἀπὸ
 θανον κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν τῆς δεκτικῆς τῆς
 ζωῆς ἠεκαλίον, καὶ τῆς ἐννοίαν τῆς διωμάμωσ
 τῆς πρὸς τὴν σωτήρα, καὶ τὸ οὐδὲν ἐπὶ
 ἐκλήθη λαβὴν ὅ ζῶν ὕδωρ, ἀπεληλυθῆναι
 εἰς τὸν κόσμον χωρὶς τῆς πᾶσα, διαβηλιζομένη τῆ
 κλήσεως τῆς ζωῆς πρὸς τὴν ἰακώβ; πᾶσα δὲ ἢ τῆς
 μακρῆς μὲν πᾶσα τῆς ζωῆς ἢ πᾶσα τῆς σαφῆς
 πᾶσα τῆς ζωῆς; ἀλλὰ φησὶ· μὴ ἔτις ὁ ζῶν
 ὅς; καὶ τὸ· ἐξήλθον ἢ ἐκ τῆς πόλεως, διη-
 γησάτω ὅτι τῆς ἐκ τῆς πρὸς τῆς αὐτὸν ἀνα-
 γρησῆς ἢ τῆς κοσμικῆς, καὶ ἤρχοντο ἀφ' ὧν τῆς
 πίστεως, φησὶ, πρὸς τὸν σωτήρα· λεκτέον δὲ
 πρὸς αὐτὸν, πᾶσα μὲν πρὸ αὐτῶν πρὸς δύο
 ἡμέρας; ἢ γὰρ πετήρηκεν ὁ πρὸς τὴν πόλιν ἢ
 μὲν πρὸς τὴν πόλιν * ἐν τῆς πόλιν αὐτὸν ἀναγρη-
 σῆται μειωμένης πρὸς δύο ἡμέρας· ἐν τῆς με-
 τῆς ἤρσαν αὐτὸν οἱ σαμαριτῆται λίγους· ἢ ἡβ-
 ῶν, ἢ γὰρ· μὲν πρὸς τὸ ποτὸν οἰκονομία,
 καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἀφελείας τῆς ὑδά-

A Primum quidem scriptum est: Exierunt
 ex civitate, & venerunt ad eum, & post
 pauca: Ex civitate autem illa multi Sa-
 maritanorum crediderunt in eum, propter
 sermonem mulieris, quae testificabatur di-
 cens: Iesus dixit mihi omnia, quaecunque
 feci. Ut ergo venerunt ad eum Samaritae
 rogaverunt eum, ut maneret apud ipsos.
 Igitur prius, cum ex civitate ad eum ven-
 sissent, etiam denuo venerunt ad eum
 Samaritae, adhuc existentem apud fon-
 tem iacob, nec enim inde discesserat, &
 rogaverunt eum, ut maneret apud ipsos.
 Nec scriptum est postea, quod ingressus
 sit civitatem, sed: Mansit ibi duos dies.
 Quinetiam in sequentibus non dictum
 est: Post duos vero dies exivit ex civitate,
 sed scriptum est, exivit inde: quantum
 enim ad intelligentiam pertinet, omnis
 oeconomia utilitatis erga Samaritanos
 facta est apud fontem iacob. Porro He-
 racleon hydriam esse existimat dispositio-
 nem, & notionem susceptivam vitae, at-
 que etiam ejus potentiae, quae a Servatore
 est: quam relinquens, inquit, apud ip-
 sum, hoc est habens apud Servatorem
 tale vas, in quo ad fumendam vivam a-
 quam venerat, reversa est in mundum,
 nuncians voce praesentiam, & adventum
 Christi: per spiritum enim, & a spiritu
 anima ad Servatorem adducitur. Igitur
 considera, laudabilisne esse possit haec
 hydria, quae omnino relinquatur: Dimisit
 enim, inquit, hydriam suam mulier: non
 enim additur, quod dimiserit eam apud
 Servatorem. Sed quomodo non abfud-
 dum erit eam, quae deseruisset, dispositio-
 nem, & notionem susceptivam vitae, &
 potentiae, a Servatore manantem, & vas,
 in quo venerat, ut acciperet aquam vi-
 vam, abijisse in mundum sine his, ut
 Evangelizaret voce Christi adventum, &
 praesentiam? Quomodo etiam haec spiri-
 tualis post tot sermones persuasa clare
 non est de Christo, sed inquit: An hic
 est ille Christus? Quin & illud: Exierunt
 ex civitate, exposuit pro prima eorum
 conversione, quae mundana erat, & ven-
 erunt per fidem, inquit, ad Servatorem:
 sed ei respondendum est: Quomodo man-
 et duos dies apud ipsos? non enim ob-
 servavit, quod nos proposuimus, scrip-
 tum scilicet non esse, cum duos dies in
 civitate mansisset.

QVINTVSDICIMVS TOMVS.

Interim rogabant eum Discipuli dicentes: 1oh. 4. 31. Rabbi comede.

Post oeconomiam potus, & post doctrinam diversitatis aquarum, con-

* X. 10. 101.

X. 10.

X. 10.